

EXPUNERE DE MOTIVE

Modificarea legislativă vizează crearea unui cadru legislativ clar, corect pentru finanțarea activității sportive a structurilor sportive de drept public aflate în subordinea autorităților deliberative, pentru finanțarea programelor sportive inițiate de entitățile stabilite de art. 18¹ alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru programele sportive de construire, modernizare și întreținere a infrastructurii sportive din fonduri publice, anume din bugetele administrațiilor publice locale.

După modificarea și completarea Legii nr. 69/2000 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 90/2018, sunt numeroase autorități publice locale care, folosindu-se de sintagma „*pot aloca*” cuprinsă în Legea la art. 18¹, consideră că nu au obligația de a finanța activitatea sportivă și programele sportive. Din răspunsurile/refuzurile oferite de reprezentanții autorităților locale la solicitările structurilor sportive în vederea cuprinderii în bugetele anuale a unor sume pentru finanțarea activității sportive, se observă o neînțelegere a importanței sportului în comunitate și a rolul educativ al practicării activităților fizice.

Din această cauză, în ultimii doi ani, au fost desființate echipe sportive de tradiție din multe localități (spre exemplu municipiul Iași, unde s-au desființat echipele de handbal masculin, rugby și baschet).

Textul inițial al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2017 prevedea că autoritățile administrației publice locale pot aloca sume pentru finanțarea activității sportive în limita a maximum 5% din bugetul aprobat. Pentru a se lăsa la latitudinea autorităților publice locale stabilirea procentul pe care pot să îl aloce activității sportive, din Legea nr. 90/2018 s-a eliminat această prevedere, având în vedere și faptul că unele administrații publice locale cu bugete mici ar fi fost nevoite să renunțe la echipe de tradiție (cazul echipei de volei feminin Alba Blaj).

De asemenea, cu toate că a fost stabilit mecanismul de finanțare pentru activitatea Asociațiilor Sportive Școlare, înființate pe lângă unitățile de învățământ, și activitatea Asociațiilor Sportive Universitare, înființate pe lângă institutele de învățământ superior, la aproape doi ani de la inițierea acestui demers, nu avem nici o autoritate publică locală care să fi cuprins în buget o sumă anuală pentru derularea acestor programe sportive, sportul școlar și universitar neavând nici o șansă de resuscitare.

Reamintim că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 69/2000 „*Educația fizică și sportul sunt activități de interes național sprijinite de stat*”, iar prin prevederile alin. (2) „*Statul recunoaște și stimulează acțiunile organizatorice și de promovare a educației fizice și sportului, desfășurate de autoritățile administrației publice și, după caz, de organismele neguvernamentale de profil în învățământ, în structuri ale apărării naționale, ordinii publice, siguranței naționale, în sănătate, în societăți comerciale, precum și în alte sectoare ale vieții sociale, potrivit reglementărilor legale.*” Totodată, la alin. (4) se stabilește că „*Statul garantează exercitarea funcțiilor sectorului public și ale sectorului particular în*

domeniile educației fizice și sportului, în conformitate cu principiile colaborării responsabile dintre toți factorii interesați.”

Sportul, prin beneficiile sale, ar trebui să facă parte integrantă din educația generală a fiecărui individ în parte. Cu toate acestea, foarte multe structuri sportive afirmă că sunt tratate cu indiferență de către autoritățile publice locale, deoarece acestea consideră activitatea sportivă un moft, deși este un drept garantat de stat prin lege.

La doi ani de la un demers care o fost gândit drept unul lucrativ, menit să clarifice posibilitatea și modul de finanțare a sportului, din păcate, tocmai acest lucru nu se realizează.

Statul român, noi toți avem așteptări înalte de la sportivi: rezultate notabile la competițiile sportive, să fie modele pentru tinerele generații.

Este important să se aibă în vedere faptul că și sportivii, pe lângă activitatea pe care o desfășoară, sunt oameni, cu familii, drepturi și obligații. În realitate, aceștia trăiesc o dramă deoarece se simt frustrați și descurajați că trebuie să își desfășoare activitatea „cerșind”, apelând la diverse împrumuturi, când unii angajați din structurile publice locale îi sfidează și le spun nonșalant că nu există nici o obligație legală a administrațiilor publice de a finanța și sprijini sportul, pentru că legislația prevede doar *“pot”* (art. 18¹ din Legea nr. 69/2000).

A fost și este în continuare în zadar să fie făcute precizări suplimentare, să se poarte discuții pe baza textului legii actuale. Legea nr. 69/2000 trebuie citită în întregime, nu numai un singur articol, și trebuie coroborată cu celelalte acte normative în vigoare. Art. 3 stabilește foarte clar ca autoritățile publice **„au obligația”**:

*„(1) Autoritățile administrației publice, unitățile și instituțiile de învățământ, instituțiile sportive, precum și organismele neguvernamentale de profil **au obligația** să sprijine sportul pentru toți și sportul de performanță și să asigure condițiile organizatorice și materiale de practicare a educației fizice și sportului în comunitățile locale.*

*(2) Autoritățile administrației publice și instituțiile prevăzute la alin. (1) **au obligația** să asigure, cu prioritate, copiilor de vârstă preșcolară, tinerilor și persoanelor în vârstă condiții pentru practicarea exercițiului fizic, în vederea integrării sociale.*

*(3) Autoritățile administrației publice **au obligația** să asigure condiții pentru practicarea educației fizice și sportului de către persoane cu handicap fizic, senzorial, psihic și mixt, în scopul dezvoltării personalității lor și integrării în societate, precum și mijloacele care să permită sportivilor cu handicap participarea la competiții naționale și internaționale destinate lor.”*

În acest sens, vă propunem un demers legislativ care să întărească sensul obligației pe care autoritățile publice locale o au în ceea ce privește finanțarea programelor sportive, mai ales a sportului școlar și universitar ca bază a piramidei sportului românesc.

Conform prevederilor art. 6 al Legii nr. 69/2000, asociațiile sportive școlare și asociațiile sportive universitare sunt înființate pe lângă unitățile de învățământ respectiv pe lângă institutele de învățământ superior. Educația fizică și sportul în sine sunt părți integrante din educația generală a individului. Finanțarea acestor asociații și

reorganizarea lor trebuie să reprezinte un prim pas spre normalitate și începutul dezvoltării sportului românesc prin implementarea conceptului de practicare a activităților fizice în mod regulat, pe ramură de sport, în fiecare școală și universitate. Acest mecanism va acorda posibilitatea aplicării criteriilor specifice pe ramură de sport la vârste optime, ceea ce va conduce la mărirea substanțială a numărului de practicanți legitimați și a bazei de selecție pentru marea performanță. Masa critică trebuie să o reprezinte cei 3,3 milioane de elevi și cei aproape 500.000 de studenți.

De asemenea, separarea Federației Sportului Școlar și Universitar în două federații - Federația Sportului Școlar și Federația Sportului Universitar, așa cum este stabilit prin Legea nr. 69/2000, va oferi celor două structuri sportive șansa de dezvoltare și consolidarea relațiilor cu federațiile naționale pe ramură de sport, pentru organizarea, în parteneriat, a campionatelor naționale școlare și universitare.

Este necesar să fie întărit rolul Ministerului Tineretului și Sportului care, împreună cu Ministerul Educației Naționale, trebuie să inițieze prin hotărâre de guvern înființarea celor două federații și stabilirea drepturilor și obligațiilor comune pentru dezvoltarea sportului școlar și universitar.

Prin acest demers legislativ, mișcarea sportivă din România își va majora consistent bugetul dedicat programului competițional astfel încât nu vom mai putea vorbi de subfinanțare și lipsa activităților fizice din programul zilnic al tinerilor (elevi și studenți). Țintele sunt:

- dezvoltarea sportului școlar și universitar, ca bază a piramidei sportului românesc;
- îmbunătățirea stării generale de sănătate a populației;
- crearea unui număr de aproximativ 100.000 locuri de muncă în cadrul asociațiilor sportive școlare și asociațiilor sportive universitare;
- mărirea numărului de sportivi legitimați de la 200.000 la 4,5 milioane în maxim 4 ani - ținta/masa critică: 3,3 milioane elevi, 500.000 studenți, aproximativ 1,5 milioane de tineri cu vârsta cuprinsă între 18-35 ani;
- dezvoltarea industriei sportului: producție și comerț cu echipament sportiv, asigurări sportive, servicii hoteliere, transport, servicii medicale, marketing și publicitate, ticketing, drepturi de transmisie TV și altele);
- dezvoltarea mediului privat în sport și transferul în timp (8-12 ani) a sarcinii financiare de pe umerii statului pe umerii structurilor sportive din mediul privat.

Deputat P.S.D.,
Cîtea Vasile

INIȚIATORI:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	CÎTEA VAȘILE	P.S.D.	
2	MACOVEI SILVIU	PSD	
3	PETRECA GABRIEL	PSD	
4	ROTARU ALEXANDRU	PSD	
5	RAIU ANISOARA	PSD	
6	Manole Florin	PSD	
7	IKISANU CLAUDIU	PSD	
8	AXINTE VASILE	PSD	
9	DANU SEBASTIAN	PSD	
10	ROTARU RAZVAN	PSD	
11	CIOZU TAMARA	PSD	
12	PODAR MARIUS CĂTIN	PSD	
13	GEORGESCU NICOLAE	PSD	
14	VERCEA NICOLAE	PSD	
15	BOARCEA VLAD	PSD	
16	CĂCIULA HORCEL	PSD	
17	Ștefănița Ionel Ioan	PSD	
18	Ștefănița Ionel	PSD	
19	DANU ANDRĂȘ	PSD	
20	SCABAN CĂRĂIAN	PSD	
21	DANILĂȘIU CĂRĂIAN	PSD	
22	LEATA EUGEN	PSD	
23	SOLICAN ȘTEFĂN	PSD	
24	LUPASCU COSTEL	PSD	
25	GAVILĂ CĂRĂIAN	PSD	
26	TEIS ALINA	PSD	
27	'NITA' NICU	PSD	
28	TODOR ADRIAN	PSD	
29	TRIPA FLORIN	PSD	
30	GHERIZIAN DUMITRU	PSD	
31	BĂLIAT LIVIU IOAN	PSD	
32	VARGA GELU AUREL	PNL	
33	ROMANESCU CRISTINEL	PNL	
34			
35			
36			
37			
38			
39			
40			